

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11748** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. Л. Ц., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. М. С., САК срещу Решение № 3588/24.07.2023 г. постановено по АНД № 20231110203153/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-513-07-60020 от 10.10.2022 г., издадено от Началник в 07 РУ-СДВР, с което за нарушение и на основание чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето на И. Л. Ц. е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева.

В жалбата се твърди, че първостепенното решение е неправилно поради противоречие с материалноправните разпоредби, както и при допуснати процесуални нарушения. Счита, че е неправилен изводът на съда, че нарушението е установено по категоричен начин. Касаторът излага доводи, че не се е установило да е лично отговорен да достъпа на лица до заведението, респективно да е осъществил действие по допускане на непълнолетни лица вътре в обекта. Счита, че в първоинстанционното съдебно производство не са се събрали достатъчно доказателства, от които да се установи, че именно касатора е осъществил процесното нарушение, респективно той не следва да носи отговорност за нарушението. По тези съображения се иска отмяна

на решението, както и на оспореното наказателно постановление.

Ответникът, Началник в седмо районно управление СДВР, чрез юрк. С. в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 25.08.2022 г. полицейски служители при 07 РУ-СДВР, сред които свидетелите А. А., К. М. и П. Г., извършвали проверки в [населено място],[жк]в различни дискотеки за наличие на непълнолетни лица след 22:00 часа. Около 02:00 часа на 25.08.2022 г. в дискотека /бар-клуб/ „Планета бай И.“, стопанисвана от фирма „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], находяща се в [населено място],[жк], [улица], били установени без родител или пълнолетно дееспособно лице за придружител

непълнолетните лица К. Г. Ч. на 16 години, И. К. П. на 16 години, Г. В. К. на 16 години, М. М. Г. на 16 години, Д. Г. Г. на 17 години и И. И. Т. на 17 години. Като управител на горепосочената дискотека бил установен касаторът И. Л. Ц., който имал законовото задължение да не допуска в управлението от него обект след 22:00 часа без родител или пълнолетно дееспособно лице за придружител непълнолетните лица. Изброените непълнолетни лица били отведени в районното управление и след това предадени на родителите им, като били снети и обяснения от тях. В дадените сведения едно от непълнолетните лица посочило, че с представянето на личната карта давали по 20 лева на охраната и така ги пускали в дискотеката.

Предвид така направените констатации свидетелят А. съставил срещу управителя на заведението И. Л. Ц. АУАН № 275580 от 08.09.2022 г. за нарушение на чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето, като той бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на нарушителя, а той го подписал с възражения, че към момента на проверката не бил уведомен за констатираните нарушения. АНО приел изложените в акта фактически констатации за категорично доказани и въз основа на него издал атакуваното понастоящем наказателно постановление № 22-513-07-60020 от 10.10.2022 г., с което за нарушение

и на основание чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева. Изложената

фактическа обстановка е установено въз основа на показания на свидетели, а именно А. А., К. М., П. Г. и А. А., както и от приложените по делото писмени доказателства.

Съдът е кредитирал изцяло дадените показания като логични, последователни и непротиворечиви. Изложил е доводи, че показанията напълно кореспондират с описаното в обстоятелствената част на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, както и с приложените по делото писмени доказателства.

В тази връзка съдът е приел за категорично доказано, че непълнолетните лица са се намирали точно в тази дискотека.

По отношение на обстоятелството, че касаторът И. Л. Ц. е управител на дискотеката, според съдът същото се е доказало от публичната информация в Търговския регистър, от която е видно, че дружеството „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], което стопанисва дискотека /бар-клуб/, „Планета бай И.“, се управлява заедно и поотделно от касатора и лицето Н. Н. А.. В тази връзка е направил извод, че всеки от двамата управители може да представлява дружеството и самостоятелно, то и касатора Ц. е годен субект на административнонаказателната отговорност.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им. Прието е, че от събраните в хода на административнонаказателното производство и в хода на съдебното следствие доказателства, може да се направи категоричен извод за това, че И. Л. Ц. е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

С обжалваното решение СРС е потвърдено наказателно постановление № 22-513-07-60020 от 10.10.2022 г., издадено от Началник в 07 РУ-СДВР, с което нарушение и на основание чл. 45, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за закрила на детето на И. Л. Ц. е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд. При издаване наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на процесното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

По делото е безспорно установено нарушението по чл. 45, ал. 2 от ЗЗДет, изразяващо се в допускане на деца в управлявания от търговеца обект след 22, 00 ч., в нарушение на чл. 8, ал. 4 от ЗЗД. За извършеното нарушение е наложена минималната по размер санкция. Нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗДет съдържа и диспозиция, и санкция, като препратката към разпоредбите на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 ЗЗДет е във връзка с изключващо отговорността обстоятелство - когато непълнолетното лице е придружавано от родител, настойник, попечител или друго лице, натоварено с полагането на грижи. В този смисъл и не би могла да бъде споделена тезата на касатора не е годен субект на административно-наказателната отговорност.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха

основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3588/24.07.2023 г. постановено по АНД № 20231110203153/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 99-ти състав.

ОСЪЖДА И. Л. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: